

det maa altsaa selvfolgeligt være Paragraphens Mening, at man ikke vil, at, fordi En opgi-
ver noget af sin Ret, fordi han begynder Buen
med en Afrunding til begge Sider noget tidli-
gere, end han var nødt til, hvorved Chorden
rykkes ind, at han derfor skulde miste det
mindste af den Ret, Paragraphen tilfuger.
Jeg troer altsaa, at der kun kan være Tale om
„den rette Linie mellem to skarpe Vinkler“ og
ikke, naar man bruger Bueformen. Jeg troer
derfor, at Paragraphen er en reen Incurie,
og det vilde være underligt, om Udvalget skulde
have Betænkelse ved at sætte den Linie,
hvortil den Bekommende var berettiget til at
gaae, saafremt han brugte skarpe Vinkler,
og som han umuligt kan tvinges til at rykke
ind i Huset, naar han ikke vil, fordi
han af arkitektoniske Grunde gjør No-
get, som man maa ansee for ønskelig,
nemlig vælger en større Bue. Derimod
er det vist, at der ikke er fuld Enighed med Hen-
syn til § 7. Jeg skal ikke vidtløstigt gjentage,
hvad jeg tidligere har sagt; men det forekommer
mig, at det er vanskeligt at gjendrive, at,
stjøndt man paa den ene Side maa anvende
den allerstørste Varsomhed, inden man forby-
der Folk at gjøre Dette eller Hiint paa deres
egen Grund, saa har man paa den anden
Side ikke den samme Forpligtelse, naar der er
Tale om at indrømme Beboerne at gjøre No-
get — ikke paa deres egen, men paa en det
Offentlige tilhørende Grund, som jo
først og fremmest er bestemt til Passage. Naar
man altsaa vil tillade Folk at bygge — ikke
paa deres egen, men paa det Offentliges
Grund — Trapper op til Gadedørene, eller,
hvad der er endnu værre, Trapper ned til
Kjælberhalse. — Noget, som Enhver kan sige
sig selv og vil have lært ved egen Erfaring er i
høi Grad besværende og stundom endog saa,
især ved den nærværende Belysning af Kjøben-
havn, farligt for Passagen, — da er man
berettiget til at fordrø, at det, hvortil Gaden
fortrinnsviis er bestemt, nemlig — ikke Beqvem-
melighed for Beboerne, men Passage for Pu-
blikum, ikke skal lide noget egentlig Afbræk.
Vil man altsaa overhovedet indrømme Tillæ-
delse til at bygge paa det Offentliges Grund,
da er det en berettiget Fordring, at der skal

være saamegen Plads tilbage, at Folk kunne
gaae derpaa, og det er efter min Overbesti-
ning en fuldkommen uberettiget Indvending,
naar den ærede Ordfører siger, at derved vilde
man formindste de tilgrændsende Husets Værdi;
deres Værdi beroer paa den Grund og den
Belligheden, som de have, og det er kun en
Conniventz, en Liberalitet, naar man tillader
Eieren at bygge ud paa offentlig Gade.

Ordføreren: Jeg skal ikke indlade mig
paa at søge at gjendrive de Grunde, som den
ærede Landsthingsmand anførte for, at Fres-
deriksberg Sogn skulde indtages under Loven;
det er en Discussion, som, da den ærede Lands-
thingsmand selv har frasødet sin tidligere
Paaastand, „naturligviis“ for Dieblisset er
aldeles øresløs. Den ærede Landsthingsmand
gaaer bestandigt ud fra, at Huseierne ingen
Ret have til at bygge ud paa Fortougene;
det kan i en vis Forstand være ganske rigtigt,
men jeg skal dog tillade mig at bemærke, at
disse Huseiere svare Bygningsstat og andre
betydelige Afgifter til Communen; og, naar
Eiendommens Værdi nedsættes og Indtægterne
af dem derved forringes, da kan man heller
ikke fordrø, at de skulle svare store Afgifter.
Den ærede Landsthingsmand lægger heller ikke
Mærke til, at der her i Byen er en usædvan-
lig Mængde meget smalle Fortouge, som kun
ere een, ialtsald langt fra to Alen, brede, saa
jeg maa fremdeles vedblive at være af den For-
mening, at man ikke kan indskrænke Huseiernes
Ret til at anlægge Trapper og Kjælberhalse
til et ringere Omfang end det, der i Loven er
bestemt.

Sehmann: Jeg kan kun betragte det som
et Beviis paa et særdeles venfabeligt Sindes-
lag, at den ærede Ordfører gjør det saa let
for mig at svare ham. Det er nemlig sole-
klart, at, dersom vedkommende Huseiere have
en Ret — den ærede Ordfører talte nok om
„et Slags“ Ret, men jeg kjender kun een Ret
— til at bygge ud paa Gaden, saa vilde
Staten begaae en ligestrem slaaende Uret mod
dem ved at forbyde dem at bygge ud over een
Alen fra Fortougets Øverside. Er Staten be-
rettiget til at sige, at de ikke tør bygge Trap-